

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Isaenco Olga Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în Xxxxx;

Conovca Serghei Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.01.201 - 29.08.2017;
2. instanța de apel : 25.09.2017 - 21.02.2018;
3. instanța de recurs ordinar : 13.07.2018 - 02.10.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 august 2017, Isaenco Olga, a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal executarea pedepsei aplicate față de Isaenco Olga s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

În temeiul lit. a) alin. (6) art.90 Cod penal, inculpata Isaenco Olga s-a obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Conovca Serghei, a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal executarea pedepsei aplicate față de Conovca Serghei s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cernovschii Piotr.

S-a încasat în mod solidar de la inculpații Isaenco Olga și Conovca Serghei în beneficiul părții vătămate Cernovschii Piotr prejudiciul material în sumă de 400 euro, echivalent cu 8680 lei conform BNM.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Isaenco Olga, în perioada de timp din 22.06.2016, ora 11:00 pînă la 29.06.2016 împreună cu cet. Conovca Serghei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că cet. Isaenco Olga avea cheia de ușă, de la ușa de la intrare în jumătate de casă amplasată pe adresa mun. Bălți, str. Cojeduba, 8, care aparține cet. Cernovschii P.I. au pătruns acolo, de unde au scos lacătul de la ușa camerei, unde ultimul își păstra bunurile, de unde tainic au sustras 400 euro, echivalentul a 8680 lei conform cursului BNM, pat pentru 2 persoane, la prețul de 800 lei, 2 jaluzele orizontale de culoare albă la prețul de 300 lei fiecare, lustră la prețul de 300 lei, astfel cauzîndu-i cet. Cernovschii P.I. daună materială în proporții considerabile în sumă de 10380 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel :

3.1. avocatul Kovaliov Timur în numele inculpatului Conovca Serghei, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Conovca Serghei să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor coomponentei de infracțiune.

3.2. inculpata Isaenco Olga, prin care a considerat că sentința instanței de fond urmează a fi casată din motiv că la adoptarea sentinței de condamnare în privința sa instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate, care nu au fost probate prin nimic, astfel considerînd că cauza a fost examinată superficial și nefiind analizate toate circumstanțele cauzei.

A solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitată, deoarece fapta nu a fost comisă de ea.

3.3. avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Conovca Serghei, care a indicat că sentința este ilegală și pasibilă casării, or, instanța de fond pronunțând sentința de condamnare a ignorat prevederile art.101 Cod de procedură penală sub aspectul că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

A solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a lui Conovca Serghei din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

3.4. avocatul Chiriac Stela în numele inculpatei Isaenco Olga, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri noi,

potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Isaenco Olga să fie achitată, deoarece fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, au fost admise apelurile declarate de avocatul Kovaliov Timur în numele inculpatului Conovca Serghei, inculpata Isaenco Olga, avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Conovca Serghei, avocatul Chiriac Stela în numele inculpatei Isaenco Olga, casată sentința total, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Isaenco Olga Xxxxx a fost achitată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Conovca Serghei Xxxxx a fost achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Acțiunea civilă înaintată de Cernovschii Piotr a fost respinsă.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a ținut cont de faptul că art.385 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală indică soluționarea obligatorie a chestiunilor în consecutivitate, printre care pct.1) pune în sarcina instanței să stabilească dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, nefiind admise îndoieli sau presupuneri.

Colegiul penal a concluzionat că judecând cauza penală prezentă instanța de fond nu a respectat aceste prevederi legale procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, incorect ajungând la concluzia că a existat fapta incriminată și inculpații Isaenco Olga și Conovca Serghei sunt vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpaților Isaenco Olga și Conovca Serghei conform acușării în comiterea infracțiunii incriminate și în cadrul ședinței de judecată nu au fost aduse probe veridice suficiente care ar demonstra că ultimii au comis infracțiunea incriminată, totalitatea probelor cercetate de către instanță nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare în privința inculpatului.

Astfel, prevederile art.101 alin.(1), (3) Cod de procedură penală indică, că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire se incriminează faptul, că Isaenco Olga, în perioada de timp din 22.06.2016 ora 11:00 pînă la 29.06.2016, ora 18:00 împreună cu cet. Conovca Serghei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că cet. Isaenco Olga avea cheia de ușa, de la ușa de la intrare în jumătate de casă, amplasată pe adresa mun. Bălți, str. Cojeduba 8, care aparține cet. Cernovschii P.I. au pătruns acolo, de unde au scos lacătul de la ușa camerei, unde ultimul își păstra bunurile, de unde tainic au sustras 400 euro, echivalentul a 8680 lei conform cursului BNM, pat pentru 2 persoane, la prețul de 800 lei, 2 jaluzele orizontale de culoare albă la prețul de 300 lei fiecare, lustră la prețul de 300 lei, astfel cauzându-i cet. Cernovschii P.I. daună materială în proporții considerabile în sumă de 10380 lei.

Instanța de fond prin sentința din 29.08.2017 a constatat vinovăția lui Isaenco Olga și Conovca Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, sub formă de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzare de daune în proporții considerabile, sentință atacată cu apel de inculpați și avocați în interesele lor.

Colegiul penal în urma examinării apelurilor declarate a considerat că instanța de fond incorect a ajuns la concluzia privind constatarea vinovăției lui Isaenco Olga și Conovca Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și că inculpații necesită a fi achitați din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat greșită soluția instanței referitor la constatarea vinei inculpaților în furtul incriminat, învinuirea fiind bazată în această latură numai pe presupuneri care nu și-au găsit confirmare în ședința judiciară, probele acuzării fiind considerate nerelevante, deoarece nu demonstrează cert că inculpații au comis sustragerea pe ascuns a bunurilor, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

În cadrul ședinței instanței de apel, la demersurile înaintate de partea acuzării și partea apărării, au fost cercetate suplimentar probele conținute în materialele cauzei penale, și anume:

- ordonanță cu privire la începerea urmăririi penale din 04.07.2016 în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (f.d.1);
- plîngere de la partea vătămată Cernovschii Piotr din 29.06.2016 (f.d.13);
- informație cu privire la primirea apelului telefonic către IP Bălți din 29.06.2016 de la cet. Matiescu Boris (f.d.14);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.06.2016 cu tabel fotografic (f.d.15-18);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.06.2016 cu participarea lui Isaenco Olga cu tabel fotografic (f.d.19-21);

- ordonanță de ridicare a recipisei de la partea vătămată Cernovschii Piotr din 29.06.2016 (f.d.28);
- recipisă în original de la Cernovschii Piotr din 21.06.2016 (f.d.30);
- ordonanță de ridicare din 06.07.2016 de la inculpata Isaenco Olga (f.d.31);
- proces-verbal de ridicare din 06.07.2016 (f.d.32);
- certificate eliberat de Î.S. „Cadastru” din 23.06.2016, ce ține de casa din Bălți, str. Cojedub 8 (f.d.33-34);
- copia hotărârii Judecătoriei Bălți din 31.10.2013 și a titlului executoriu din 31.10.2013 (f.d.35-36);
- constatarea specialiștilor de la Î.S. „Cadastru” (f.d.37-41);
- proces-verbal de examinare a obiectului din 07.07.2016 (f.d.42);
- ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07.07.2016 (f.d.43);
- avizul de testare poligraf a cet. Cernovschii Piotr din 22.10.2016 (f.d.52-56);
- avizul de testare poligraf a cet. Isaenco Olga din 28.11.2016 (f.d.71-75);
- avizul de testare poligraf a cet. Conovca Serghei din 28.11.2016 (f.d.89-93);
- ordonanță de punere sub învinuire din 04.10.2016 în privința lui Conovca Serghei (f.d.95);
- ordonanță de punere sub învinuire din 04.10.2016 în privința lui Isaenco Olga (f.d.97);
- declarațiile părții vătămate Cernovschii Piotr (f. d. 136-137);
- declarațiile martorului Tișina Oxana (f.d. 150-151);
- declarațiile martorului Răileanu Margarita (f.d. 155-156);
- declarațiile martorului Cernovschi Igor (f. d. 157-158);
- declarațiile inculpatei Isaenco Olga (f. d. 178-180);
- declarațiile inculpatului Conovca Serghei (f. d. 183).

Instanța de apel în urma cercetării probelor solicitate a concluzionat, că judecând cauza penală în privința lui Isaenco Olga și Conovca Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar soluția instanței de fond privind constatarea vinovăției și condamnarea lui Isaenco Olga și Conovca Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal nu corespunde probelor cercetate atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel.

În acest aspect, Colegiul penal a reținut, că Isaenco Olga și Cernovschii Piotr în perioada de timp din anul 1993 și pînă în anul 2012 s-au aflat în căsătorie, au copii comuni.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 31.10.2013 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Cernovschii Piotr către Cernovscaia Olga privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, fiindu-le atribuită lui Cernovschii Piotr și Cernovscaia Olga câte $\frac{1}{2}$ cotă parte din imobilul din pasaj Cojedub, 8 a mun. Bălți, câte $\frac{1}{2}$ cotă parte a casei de locuit și câte $\frac{1}{2}$ cotă parte două construcții accesorii (f.d.35).

Totodată, instanța de apel a indicat, că bunurile mobile care constituie proprietate comună în devălmășie a soților prin hotărîrea nominalizată nu au fost partajate, rămînînd în folosința lui Isaenco Olga și Conovca Serghei în egală măsură, astfel asupra bunurilor ce le aveau ambii se răsfrînge regimul proprietății în devălmășie.

Colegiul penal s-a bazat în sensul dat pe prevederile art.19 alin. (1) al Codului familiei, care stipulează că bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie.

Totodată conform prevederilor art.20 alin. (1) Codul familiei se indică că bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației.

Instanța de apel a remarcat și prevederile art.20 alin. (5) Codul familiei, potrivit căruia sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia.

Astfel, pentru calificarea infracțiunii de furt este necesar ca bunurile sustrase să fie străine pentru făptuitor.

În speță, bunurile constituie proprietate comună în devălmășie a lui Isaenco Olga și Cernovschii Piotr, nefiind partajate în natură printr-o hotărîre judecătorească.

Reeșind din cele reținute se atestă, că bunurile - patul, două jaluzele și lustra au fost dobîndite în timpul căsătoriei, constituiau să rămînă proprietate în devălmășie, astfel atît Cernovschii Piotr, cît și Isaenco Olga, ambii aveau drepturi egale de a le poseda, de a le folosi și de a dispune de ele.

După divorț Isaenco Olga a lăsat bunurile date în odaia care a fost partajată lui Cernovschii Piotr, iar după ce fiul i-a spus că Cernovschii Piotr a vîndut odaia partajată, ea și-a luat înapoi lucrurile - jaluzelele, lustra și patul, bunuri care pentru ea nu sunt străine, iar Conovca Serghei doar a ajutat-o la rugămintea ei.

Privitor la acuzațiile de sustragere a banilor în sumă de 400 euro, în acest aspect s-a indicat, că inculpații nu cunoșteau și nici nu puteau cunoaște că în patul din odaia părții vătămate pot să se afle 400 euro, or, partea vătămată în această odaie nu locuia, o pregătea pentru vînzare și este puțin credibil, că ultimul putea păstra în odaia care se vindea careva sume bănești.

Colegiul penal a considerat că sentința de condamnare nu poate fi adoptată numai în baza declarațiilor părții vătămate, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste

declarații nu se află în coroborare cu restul probelor propuse de acuzare și de fapt sunt în defavoarea acuzării.

Totodată, instanța de apel a indicat, că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că vinovăția lui Isaenco Olga și Conovca Serghei se confirmă și prin avizele de testare la poligraf din 28.11.2016 efectuat în privința lui Cernovschii Piotr, dat fiind că conform legislației procesual-penale în vigoare, testarea cu poligraful nu constituie mijloc de probă în cadrul procesului penal, deoarece în conformitate cu prevederile art.93, 94 Cod de procedură penală, testarea poligrafică nu constituie probă în procesul penal.

Reieșind din cele indicate mai sus, Colegiul penal a indicat, că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că Isaenco Olga și Conovca Serghei au comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Ținând cont de faptul că instanța judecătorească nu exprimă alte interese decât interesele legii și nu este în drept să completeze învinuirea adusă cu circumstanțe care ar justifica-o și ar agrava situația inculpaților, totodată concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile se interpretează doar în favoarea inculpatului, instanța de apel a constatat necesitatea achitării inculpaților Isaenco Olga și Conovca Serghei în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În sensul respectiv, Colegiul penal s-a condus de prevederile art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, potrivit căruia se reglementează, că sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul penal în urma celor constatate și cercetării probelor a conchis, că totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel, nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse inculpaților, nefiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse inculpaților, iar concluzia instanței de fond este una absolut eronată și nu se racordă la probele administrate atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a menționat și faptul că prezumția de nevinovăție garantată de art.8 Cod de procedură penală cuprinde lipsa obligației persoanei să-și dovedească nevinovăția, vinovăția urmînd a fi dovedită de subiectul care invocă prezența vinovăției, și nu invers, fapt ce nu a fost realizat de acuzare.

Totodată, Colegiul penal a indicat că reieșind din faptul că instanța de apel va adopta o soluție de achitare a lui Isaenco Olga și Conovca Serghei în baza art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ținînd cont de prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală a dispus respingerea acțiunii civile înaintate de Cernovschii Piotr.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, în termen la data de 25 aprilie 2018, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția prin ce instanța de apel a admis o gravă eroare de fapt, care a afectat soluția instanței;

- potrivit instanței de apel soluția instanței de fond referitor la constatarea vinovăției inculpaților de comiterea furtului este greșită, iar învinuirea înaintată inculpaților Conovca Serghei și Isaenco Olga fiind bazată numai pe presupuneri fără suport probant. În opinia instanței de apel bunurile sustrase - pat pentru 2 persoane, 2 jaluzele orizontale de culoare albă, lustră au fost dobîndite de partea vătămată și inculpata Isaenco Olga în timpul căsătoriei ele fiind cu drept de proprietate pentru ambii în devălmășie, iar banii - 400 euro nu puteau fi păstrați de către partea vătămată în odaia care era scoasă spre vînzare;

- contrar celor invocate de instanța de apel, recurentul nu este de acord cu faptul reinterpretării a situației de fapt stabilite pe cauză or, de către partea acuzării au fost prezentate probe legal obținute în faza urmăririi penale, cercetate nemijlocit în instanța de fond și verificate în instanța de apel, care combat întrutotul poziția instanței de apel precum că, bunurile sustrase constituie proprietate comună în devălmășie a lui Isaenco Olga și Cernovschii Piotr, nefiind partajate în natură printr-o hotărîre judecătorească, totodată fiind probată intenția ambilor inculpați la comiterea furtului bunurilor altei persoane;

- astfel prin hotărîrea judecătoreiei Bălți din 31.10.2013 a fost admisă cererea de chemare în judecată a lui Cernovschii Piotr către Isaenco Olga privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților. Casa din pasajul Cojedub, 8 fiind partajată cîte ½ cota parte între soți, cu întărirea după fiecare din ei a suprafeței proprietății din imobilul respectiv;

- din declarațiile atît a părții vătămate Cernovschii Piotr cît și a inculpatei Isaenco Olga într-adevăr rezultă că, după desfacerea căsătoriei au partajat numai imobilul și terenurile, iar bunurile material dobîndite în timpul căsătoriei n-au fost partajate oficial. Instanța de apel însă a ignorat declarațiile părții vătămate Cernovschii Piotr și a inculpatei Isaenco Olga, din care se atestă că, bunurile materiale rămase nepartajate au fost partajate de facto de ambii binevol fără a apela la o instanță;

- astfel potrivit declarațiilor inculpatei Isaenco Olga după divorț fostul soț a solicitat să fie eliberate lucrurile din salon, iar ea a dat fostului soț o safa și un

candelabru;

- potrivit declarațiilor părții vătămate Cernovschii Piotr după partajarea bunurilor, acces la odaia care îi aparținea cu drept de proprietate avea numai el. Fosta soție și concubinul ei Conovca Serghei nu puteau să intre în odaia care aparține lui cu drept de proprietate, deoarece ea era permanent încuiată. Din momentul partajării bunurilor care a avut loc în anul 2013 și până la data comiterii infracțiunii - perioada de timp din 22.06.2016 ora 11:00 până la 29.06.2016 inculpata nu a înaintat careva pretenții asupra cărorva bunuri. Furtul a avut loc numai după ce inculpata Isaenco Olga a aflat că, fostul ei soț a hotărât să vândă partea lui de imobil;

- instanța de apel urma să dea o apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate Cernovschii Piotr care au fost consecutive în fazele urmăririi penale în instanțele de fond și apel, iar luxul de amănunte redat de el ce ține de proveniența banilor și cheltuielile creditare conferă o valoare probatorie suficientă;

- mai mult de atât declarațiile părții vătămate Cernovschii Piotr sînt în deplină coroborare și se completează obiectiv cu declarațiile martorului Cernovschii Igor potrivit cărora Cernovschii Piotr este tatăl lui. Cunoaște că, tatăl o acuză pe mama sa despre faptul că a sustras mijloacele bănești în sumă de 400 euro, care se aflau în safe. În afară de casă au fost împărțite și bunurile din casă;

- contrar argumentelor invocate de instanța de apel în decizie precum că, e puțin credibil ca partea vătămată Cernovschii Piotr să fi păstrat 400 euro într-o odaie nelocuibilă sunt declarațiile martorului Tișina Oxana, potrivit cărora cu Cernovschii Piotr se află în relații de concubinaj. A plecat împreună cu Cernovschii Piotr și cumpărătorii să vadă casa. Proprietarii au dat lui Cernovschii Piotr în avans suma de 500 euro. Din suma de 500 euro Cernovschii Piotr a achitat creditul în sumă de 100 euro. Ulterior au depistat că din casă au dispărut 400 de euro. Faptul că partea vătămată Cernovschii Piotr a dispus de acești bani este probat prin ordonanță de ridicare a recipisei de la partea vătămată Cernovschii Piotr din 29.06.2016 (f.d.28) și recipisă în original de la Cernovschii Piotr din 21.06.2016 (f.d.30);

- mai mult de atât potrivit procesului - verbal de cercetare la fața locului din 29.06.2016 și foto-tabelul se constată cu certitudine că în imobilul lui Isaenco Olga colaboratorii de poliție au depistat patul, lustrele sustrate de la Cernovschii Piotr, ori potrivit hotărârii Judecătoriei Bălți din 31.10.2013 privind partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie soților Cernovschii Piotr și Cernovscaia Olga lui Cernovschii Piotr a fost atribuit în natură casa de locuit cu suprafața totală de 29,3 m², precum și terenul agricol cu suprafața de 189 m². În acest context instanța atestă că Isaenco Olga nu dispunea de dreptul de a pătrunde în locuința lui Cernovschii Piotr, fără acordul acestuia ori bunurile depistate în locuința lui Isaenco Olga au fost sustrate pe ascuns de către aceasta fără acordul proprietarului;

- recurentul menționează că, deși instanța de apel a respins și proba părții acuzării avizele de testare la poligraf din 28.11.2016 efectuat în privința lui

Cernovschii Piotr și a inculpaților indicînd că, conform legislației procesual-penale în vigoare, testarea cu poligraful nu constituie mijloc de probă în cadrul procesului penal, totuși testările de poligraf respective au indicat faptul că, careva modificări semnificative în declarațiile părții vătămate nu s-au stabilit. Ceea ce ține de declarațiile inculpaților referitor la suma de 400 euro s-au exprimat modificări semnificative în declarațiile lor anume prin faptul că au pătruns în această odaie;

-rezultatele testărilor de poligraf respective atestă despre veridicitatea declarațiilor părții vătămate Cernovschii Piotr vis-a-vis de furtul bunurilor sale precum și dovedită pe deplin intenția inculpaților de sustragere a bunurilor părții vătămate prin acțiunile cărora i s-au cauzat pagubă în proporții considerabile.

6. Pe marginea recursului declarat, inculpatul Conovca Serghei a depus referință, prin care a menționat că consideră decizia instanței de apel corectă și echitabilă, recursul procurorului fiind neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele și temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Ce ține de temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că: *„hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal lărgit conchide că nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și hotărîrea atacată cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția, întemeindu-și soluția în baza probelor examinate, verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art.101 Cod de procedură penală, consemnate

în procesul verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, inculpații fiind just achitați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, din care considerente, temeuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că „*instanța de apel nu i-a dat o apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate Cernovschii Piotr, martorului Cernovschii Igor*”, Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs explică recurentului că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice invocate de recurent, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea achitării inculpaților Isaenco Olga și Conovca Serghei de învinuirea imputată acestora.

Totodată, pe aceeași linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul

instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de achitare a inculpaților, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpații Isaenco Olga și Conovca Serghei nu au săvârșit infracțiunea nominalizată în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs ordinar specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare prin care Isaenco Olga și Conovca Serghei au fost achitați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

În privința criticilor din recursul declarat referitor la faptul că *„au fost sustrași bani în sumă de 400 euro din odaie care aparțineau părții vătămate Cernovschii Piotr”*, Colegiul penal lărgit atestă că sunt inadmisibile, or constiuie o opinie subiectivă a recurentului, deoarece din decizia instanței de apel (f.d.20, vol. II) reiese că la adoptarea soluției în partea menționată, just instanța de apel a menționat că *„inculpații nu cunoșteau și nici nu puteau cunoaște că în patul din odaia părții vătămate pot să se afle 400 euro, or, partea vătămată în această odaie nu locuia, o pregătea pentru vânzare și este puțin credibil, că ultimul putea păstra în odaia care se vindea careva sume bănești”*.

Referitor la motivul recurentului precum că *„instanța de apel a respins proba acuzării referitor la rezultatele testărilor de poligraf din 28.11.2016 efectuate în privința lui Cernovschii Piotr și a inculpaților”*, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că conform legislației procesual-penale în vigoare, testarea cu poligraful nu constituie mijloc de probă în cadrul procesului penal, deoarece în conformitate cu prevederile art.93, 94 Cod de procedură penală, testarea poligrafică nu constituie probă în procesul penal.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta a indicat că *„instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal lărgit reține că aceste motive sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conform rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră, că instanța de apel just a conchis că prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare doar declarațiile părții vătămate Cernovschii Piotr, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste declarații nu se află în coroborare cu restul probelor aduse de acuzare, or argumentele acuzării au fost combătute prin cumulul de probe cercetate suplimentar la demersurile înaintate de partea acuzării și partea apărării, care sunt descrise detaliat în decizia instanței de apel (f. d. 17-19, vol. II).

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificându-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul vinovăției aduse inculpaților în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate și invocate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Prin urmare, argumentele recurentului cu privire la aprecierea incorectă a probelor, cât și neaprecierea acestora multilateral și obiectiv, nu au nici un suport legal, or, potrivit art. 24 Cod de procedură penală „instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.”

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia.

Pentru aceste motive, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură

penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauză penală privindu-i pe **Isaenco Olga Xxxxx și Conovca Serghei Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-i pe Isaenco Olga și Conovca Serghei.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2018, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe Isaenco Olga Xxxxx și Conovca Serghei Xxxxx, cu menținerea deciziei atacate.

2. Nu am susținut această soluție în legătură cu ce expun opinie separată în scris, invocând următoarele motive.

3. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, am considerat că recursul urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, cu menținerea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 29.08.2017.

4. În privința acestei soluții, îmi expun următoarele argumente:

Astfel, se atestă că prin decizia instanței de apel inculpații Isaenco Olga Xxxxx și Conovca Serghei Xxxxx au fost achitați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Contrar celor invocate de instanța de apel, nu pot fi de acord cu faptul reinterpretării a situației de fapt stabilite pe cauză or, de către partea acuzării au fost prezentate probe legal colectate în faza urmăririi penale, cercetate nemijlocit în instanța de fond și verificate în instanța de apel care combat total poziția instanței de apel precum că, bunurile sustrase constituie proprietate comună în devălmășie a lui Isaenco Olga și Cernovschii Piotr, nefiind partajate în natură printr-o hotărîre judecătorească, totodată fiind probată intenția ambilor inculpați la comiterea furtului bunurilor altei persoane.

Analizând conținutul deciziei recurate, consider că instanța de apel, verificînd probele prezentate de acuzare, nu le-a dat apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate versiunea și probele apărării, fără a fi supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate, astfel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, menționez că instanța de apel a dat o apreciere superficială probelor, și anume:

- declarațiile părții vătămate Cernovschiei Piotr, care a declarat că „după partajarea bunurilor acces la odaia care îi aparținea cu drept de proprietate avea numai el. Fosta soție și concubina ei Isaenco Piotr nu puteau să intre în odaia care aparține lui cu drept de proprietate, deoarece ea era permanent încuiată. Din momentul partajării bunurilor care a avut loc în anul 2013 și pînă la data comiterii infracțiunii - perioada de timp din 22.06.2016 ora 11:00 pînă la 29.06.2016 inculpata nu a înaintat careva pretenții asupra cărorva bunuri. Furtul a avut loc numai după ce inculpata Isaenco Olga a aflat că, fostul ei soț a hotărît să vîndă partea lui de imobil”;

- declarațiile martorului Cernovschiei Igor, potrivit căroră „Cernovschiei Piotr este tatăl lui. Cunoaște că, tatăl o acuză pe mama sa despre faptul că a sustras mijloacele bănești în sumă de 400 euro, care se aflau în safa. În afară de casă au fost împărțite și bunurile din casă”;

- declarațiile martorului Tișina Oxana, care a declarat că „cu Cernovschiei Piotr se află în relații de concubinaj. A plecat împreună cu Cernovschiei Piotr și cumpărătorii să vadă casa. Proprietarii au dat lui Cernovschiei Piotr în avans suma de 500 euro. Din suma de 500 euro Cernovschiei Piotr a achitat creditul în sumă de 100 euro. Ulterior au depistat că din casă au dispărut 400 de euro. Faptul că partea vătămată Cernovschiei Piotr a dispus de acești bani este probat prin - ordonanță de ridicare a recipisei de la partea vătămată Cernovschiei Piotr din 29.06.2016 (f.d.28) și recipisă în original de la Cernovschiei Piotr din 21.06.2016 (f.d.30)”;

- procesului - verbal de cercetare la fața locului din 29.06.2016 și foto tabelul, potrivit căruia „se constată cu certitudine că în imobilul lui Isaenco Olga colaboratorii de poliție au depistat patul, lustrele sustrate de la Cernovschiei Piotr, or potrivit hotărârii Judecătorei Bălți din 31.10.2013 privind partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie soților Cernovschiei Piotr și Cernovscaia Olga, casa de locuit cu suprafața totală de 29,3 m², precum și terenul agricol cu suprafața de 189 m², fiind partajată cîte ½ cotă-parte între soți.

În acest context se atestă că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, fără a-și motiva soluția și a respinge argumentat probele acuzării, a constatat o altă stare de fapt, contrar probelor prezente la materialele cauzei.

Rezumând cele menționate conchid, că soluția achitării lui Isaenco Olga și Conovca Serghei a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație legală, astfel, pronunțînd o hotărîre de achitare, instanța de apel nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, în viziunea noastră, prematur le-a respins, sentința primei instanțe fiind una legală și motivată.

Pentru aceste motive am propus soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, cu menținerea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 29.08.2017.

Judecător

Cobzac Elena